

Opowieść o dwunastu wielkich piątkach

Przekład wg odpisu z XVI-wiecznego rękopisu ze zbiorów Muzeum Narodowego w Pradze, sygn. IX H 16, k. 90-90', za: *Apokryfy i legendy starotestamentowe Słowian południowych*, wyd. i red. G. Minczew, M. Skowronek, Kraków 2006, s. 203-204.

Pierwszy, w miesiącu marcu, w który Adam przekroczył przykazanie boże.

Drugi piątek, przed Zwiastowaniem, w który zabił Kain Abla, brata swego.

Trzeci piątek, przed Zmartwychwstaniem, [piątek] męki, w który rozpięty został Pan nasz Jezus Chrystus i na krzyżu oddał ducha swego.

Czwarty, przed dniem świętego Marka¹, w który król Nabuchodonozor zdobył Jerozolimę.

Piątek piąty, przed Zstąpieniem Ducha Świętego, w który Agarianie podbili liczne królestwa.

Szósty piątek, przed dniem świętego Piotra², w który Pan zesłał siedem plag na ziemię.

Piątek siódmy, przed Zaśnięciem Bogurodzicy, w który Ismaelici wypłynęli łodziami w morze.

Ósmy piątek, przed Ścięciem³, kiedy to ścięto głowę Jana [Chrzcziciela].

Dziewiąty piątek, przed Podwyższeniem Krzyża⁴, w który zatopiona została Gomora i inne liczne miasta.

Piątek dziesiąty, po Podwyższeniu Krzyża, w który Mojżesz laską rozdzielił morze [na dwoje].

Jedenasty piątek, przed dniem świętego Andrzeja⁵, w który Prorok opieczętował Arkę w świątyni Pańskiej.

Piątek dwunasty, po Narodzeniu Chrystusa, w który król Herod zabił, za przyczyną Pana, czternaście tysięcy Młodzianków.

Godzi się uważać te święte piątki, a kto je czci, nie będzie lękać się Sądu Bożego ni innego strachu nie ujrzy.

przeł. Małgorzata Skowronek

¹ 25 IV.

² 29 VI.

³ 29 VIII.

⁴ 14 IX.

⁵ 30 XI.